

Głos Koszaliński

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Cena 20 gr.

Poniedziałek 15 lutego 1954 roku

Rok III. Nr 38 (452)

Uchwała Prezydium Rządu

w sprawie skupu mleka, podniesienia poziomu produkcji mleczarskiej oraz poprawienia jakości i wzbogacenia asortymentów przetworów mleczarskich

WARSZAWA. Prezydium Rządu podjęło w ostatnich dniach doniosłą uchwałę zmierzającą do istotnej poprawy zaopatrzenia rynku na jednym z poważnych odcinków produkcji spożywczej. Uchwała dotyczy podniesienia poziomu produkcji mleczarskiej oraz polepszenia zaopatrzenia ludności w mleko i przetwory mleczarskie.

Uchwała podkreśla, że rozszerzenie produkcji mleka na potrzeby konsumpcyjne z 339 mln litrów w 1949 r. do 632 mln litrów w 1953 r. tj. o 87 proc.

Masła w tym samym okresie z 22,8 tys. ton do 54,1 tys. ton tj. o 138%, oraz serów tłustych i półtłustych — z 3.170 ton do 11.300 ton, tj. o 256 procent.

Przemysł mleczarski rozpoczął produkcję dotychczas nie wyrabianych w kraju artykułów, jak nowe gatunki serów, śmietany i napojów mlecznych, mleko w proszku pełnotłuste — ważny artykuł spożywczy szczególnie dla niemowląt, cukier mlekowy — surowiec do produkcji penicyliny oraz mleko skondensowane.

Uchwała wskazuje szereg poważnych braków i niedociągnięć w pracy przemysłu mleczarskiego. Jakość niektórych wyrobów jest jeszcze w poważnym stopniu niezadowalająca.

Dotyczy to przede wszystkim masła, serów tłustych i półtłustych. Asortyment serów

twardych, serków, twarogów, śmietany i napojów mlecznych jest jeszcze zbyt ubogi, a produkowana ilość tych wyrobów jest niedostateczna w stosunku do wzrastających potrzeb rynku. Również mało produkuje się mleka w butelkach.

(Dokończenie na 2 str.)

Prezes Rady Ministrów przyjął prezesa Naczelnej Rady Spółdzielczej

WARSZAWA. Dnia 11 bm. Prezes Rady Ministrów przyjął w Belwederze nowo wybranego prezesa Naczelnej Rady Spółdzielczej Edwarda Drożdżalaka.

Ogólnorosyjska narada przodowników rolnictwa

MOSKWA. Dnia 11 bm. rozpoczęła się w Wielkim Pałacu Kremłowskim w Moskwie ogólnorosyjska narada przodowników rolnictwa, zwołana przez Komitet Centralny

Zawarcie porozumienia między Węgrami a Polską w sprawie podniesienia poselstw w Budapeszcie i Warszawie do rangi ambasad

WARSZAWA. Na wniosek rządu Węgierskiej Republiki Ludowej zawarte zostało między rządem Węgierskiej Republiki Ludowej i rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej porozumienie, w myśl którego oba rządy powołują do dalszego zacieśnienia stosunków przyjaźni między oboma krajami, podnoszą poselstwa swe w Budapeszcie i w Warszawie do rangi ambasad i wymieniają ambasadorów.

RPZR, Radę Ministrów ZSRR i Radę Ministrów RFSRR. Na naradę przybyli przedstawiciele wsi kolchozowej.

Za stołem prezydiatnym zasiadli szczególnie witaną przez zebranych: G. M. Malenkow, N. S. Chruszczow, K. J. Woroszyłow, N. A. Bułganin, L. M. Kaganowicz, A. I. Mikołaj, M. Z. Saburow, M. G. Pierwuchin, N. M. Szwarnik, M. A. Susłow, P. N. Pospiełow, N. N. Szatalin, oraz członkowie rządu RFSRR. W prezydium zasiadli również znani w całym kraju przewodniczący przodujących kolchozów, najlepsi hodowcy zbóż i bydła, mechanicy i wybitni uczeni.

Referat na temat zwiększenia zbiorów upraw rolniczych i produktywności zwierząt gospodarskich wygłosił pierwszy zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów RFSRR i minister Rolnictwa Federacji Rosyjskiej — P. Łobanow.

Powołanie komisji dla koordynacji działalności w dziedzinie kulturalno-oświatowej

WARSZAWA. W dniu 11 lutego br. w Ministerstwie Kultury i Sztuki odbyła się konferencja poświęcona omówieniu realizacji wytycznych IX Plenum KC PZPR w zastosowaniu do zagadnień kultury i oświaty.

W konferencji, której przewodniczył minister Kultury i Sztuki Włodzimierz Sokorski, wzięli udział przedstawiciele urzędu Rady Ministrów, Centralnej Rady Związków Zawodowych, Związku Samopomocy Chłopskiej, Związku Młodzieży Polskiej oraz zainteresowanych resortów instytucji i organizacji społecznych.

Po przedyskutowaniu aktualnych zagadnień z dziedziny upowszechnienia kultury i oświaty konferencja stwierdziła jednomyślnie, że w obliczu zadań, jakie po IX Plenum stoją przed wszystkimi instytucjami prowadzącymi pracę kulturalno-oświatową, zwłasz-

cza na wst. konieczny jest etaty i systematyczny kontakt między wszystkimi resortami i organizacjami społecznymi oraz wzajemna koordynacja wszystkich poczynań w tej dziedzinie. Taką koordynacja, nie naruszając w niczym samodzielności organizacyjnej i specyfiki działalności poszczególnych resortów i instytucji prowadzić będzie do poważnego zacieśnienia sojuszu robotniczo-chłopskiego i wyzwolenia energii kulturowo-rodzajnej i wysiłków mas ludowych, przy jednoczesnej ogromnej oszczędności środków materialnych i wysiłków poszczególnych instytucji.

Konferencja uchwaliła powołanie komisji koordynacyjnej, złożonej z przedstawicieli wszystkich instytucji i organizacji zainteresowanych oraz stałego prezydium tej komisji pod przewodnictwem ministra Kultury i Sztuki.

Wniosek delegacji radzieckiej o zawarcie traktatu państwowego w sprawie odbudowy niezawisłej i demokratycznej Austrii

BERLIN. Na posiedzeniu czterech ministrów spraw zagranicznych w dniu 12 bm. minister W. M. Molotow zgłosił następujący wniosek delegacji ZSRR o zawarcie traktatu państwowego w sprawie odbudowy niezawisłej i demokratycznej Austrii:

Rządy ZSRR, Francji, Anglii i USA uznają, że w interesie utrwalenia pokoju w Europie i wobec konieczności zapewnienia narodowi austriackiemu jego praw narodowych, niezbędne jest jak najrychlejsze odbudowanie wolnej i niezawisłej Austrii, i że uregulowanie kwestii austriackiej powinno odpowiadać istniejącym układom czterech mocarstw.

1. Odpowiednio do tego rządy czterech mocarstw zgodnie postanowiły:

a) Polecie zastępcom ministrów spraw zagranicznych, aby opracowali w terminie trzymiesięcznym ostateczny tekst „traktatu państwowego w sprawie odbudowy niezawisłej i demokratycznej Austrii”, kierując się następującymi wytycznymi:

a) Należy doprowadzić do końca opracowanie uzgodnionego w zasadzie w 1949 roku między czterema mocarstwami projektu traktatu państwowego z Austrią, w myśl którego Austria zostaje odbudowana jako państwo suwerenne, niezawisłe i demokratyczne oraz zwolniona od kontroli czterech mocarstw, przy czym ulega li-

kwidacji istniejący organizm kontrolny — komisja sojuszników do spraw Austrii i wzywać jej organa — a okupacja Austrii zostaje zakończona

b) Należy włączyć do tekstu traktatu państwowego z Austrią następujący artykuł dodatkowy:

„Austria zobowiązuje się, że nie będzie przystępować do żadnych koalicji lub sojuszków wojskowych wymierzonych przeciwko jakemukolwiek państwu, które uczestniczyło w wojnie zbrojnej i w tym celu przeliczono Niemcom w wyzwoleniu Austrii.

Austria zobowiązuje się również, że nie dopuści do zakładania na swoim terytorium obcych baz wojskowych, ani też do wykorzystywania w Austrii obcych instruktorów specjalistów wojskowych”.

Rządy USA, Anglii, Francji i ZSRR przyjmują za swój strój zobowiązanie przestrzegać postanowień niniejszego artykułu.

c) przyjmuje się do wiadomości oświadczenie rządu Związku Radzieckiego, że uwzględniając życzenia rządu austriackiego wyraża on zgodę na to, by Austria pokryła dostawami towarowymi przepadające Związkowi Radzieckiemu, zgodnie z artykułem 35 projektu traktatu państwowego, należności za bity aktywa niemieckie.

(Dokończenie na str. 8)

Z 19 dnia obrad Konferencji Berlińskiej

BERLIN. Dnia 13 lutego ministrowie spraw zagranicznych czterech mocarstw omawiali w dalszym ciągu trzeci punkt porządku dziennego poświęcony sprawie traktatu państwowego z Austrią. Przewodniczył brytyjski minister Spraw Zagranicznych Eden.

Jako pierwszy przemawiał szef delegacji austriackiej minister Figl, który — zgodnie z przyjętą w piątek decyzją czterech ministrów — uczestniczył w obradach nad trzecim punktem porządku dziennego.

Minister Figl złożył krótkie oświadczenie, w którym mówił o „rozczerowaniu” rządu austriackiego z powodu propozycji ZSRR. Nie omawiał or jednak poszczególnych te wniosków radzieckiego, ograniczając się jedynie do problemu wycofania wojsk okupacyjnych z Austrii. Wniosek radziecki w tej sprawie — oświadczył mówca — jest nie do przyjęcia dla rządu austriackiego.

(Dokończenie na 3 str.)

Pomagamy sobie w przygotowaniach do wiosennej kampanii siewnej

Organizujemy międzywarsztatową wymianę części zamiennych do maszyn rolniczych i traktorów

Zaloga warsztatów PGR w Dobrociecach podejmuje apel PGR Świerzenko

W dalszym ciągu do redakcji naszej gazety napływają z warsztatów zespołowych PGR i POM dalsze zestawienia części i detali do maszyn rolniczych i ciągników, zbędnych w danych warsztatach, a bardzo potrzebnych w innych. Coraz więcej załóg warsztatowych odpowiada na apel PGR Świerzenko i przystępuje do międzywarsztatowej wymiany części zamiennych, rozumiejąc, że jest to jeden ze sposobów usprawnienia i przyspieszenia remontów zimowych.

W odpowiedzi na wezwanie załogi PGR Świerzenko starszy mechanik zespołu PGR Dobrociech, Wiktor Wołujewicz, kierownik warsztatów Zbigniew Rakowski, w porozumieniu z dyrektorem zespołu Józefem Patyną, zawiadamiają, że postawili do dyspozycji innych warsztatów następujące zbędne im części i detale:

- 10 radlic do siewnika VD 130
- 2 piasty kola S 718
- 10 piast pługa M 113
- 2 koła zębate dwustopniowe 3237
- 5 kół zębatach S 441 MW
- 3 tryby do siewnika „Westfalia” AP
- 8 kół zębatach stożkowych P 730
- 2 łożki do „Ursusa” R 5
- 1 osłona gruszy żarowej do „Ursusa”
- 1 miłośród stały do „Ursusa”
- 1 pokrywa dolna do „Ursusa”
- 1 pierścień dociskowy sprzęgła do „Zetora” Nr 3031.

Wykorzystać w pełni każdy dzień

PRZED WIOSENNA KAMPANIA SIEWNA

Dlaczego w warsztatach PGR Łotyń traktorzyści nie pomagają przy remontach ciągników?

Na zdjęciu: monter Z. Pięta przy remoncie ciągnika.

Zaloga warsztatów zespołowych PGR w Łotyniu w pow. szczecińskim dla uczczenia II Zjazdu partii zobowiązała się

zakończyć remonty zimowe maszyn i narzędzi potrzebnych do wiosennej akcji siewnej do dnia 1 marca, a więc 15 dni przed terminem. Dzięki realizacji podjętych zobowiązań prawie wszystkie maszyny i narzędzia zostały już wyremontowane.

Natomiast remont ciągników marki „Ursus” wykonany został dotychczas zaledwie w około 50 proc. Kierownictwo warsztatów tłumaczy się trudnościami w uzyskaniu niektórych części zamiennych. Świadczy to, jak bardzo potrzebne jest jak najszersze upowszechnienie apelu załogi warsztatów PGR Świerzenko, wzywającej do międzywarsztatowej wymiany części do maszyn i ciągników.

Ale nie tylko trudność w uzyskaniu niektórych części hamują remonty ciągników. Dyrekcja zespołu PGR nie stworzyła warsztatów odpowiedzialnych warunków do pracy. Od dłuższego czasu oczekuje na wykończenie hali remontowej, a wszystkie dotychczasowe remonty musiały być wykonywane w ciasnych i niewygodnych pomieszczeniach.

Wreszcie, jak nas informuje kierownik warsztatów Franciszek Lehle, wbrew instrukcji Ministerstwa PGR traktorzyści nie pomagają przy remontach swoich ciągników. Dyrektor zespołu i starszy mechanik zarządził, aby traktorzyści pracowali zimą w kuźniach przy gospodarstwach. Traktorzyści nie tylko więc nie pomagają, ale w pewnym stopniu nawet utrudniają remonty. Niektóre bowiem ciągniki dostarczone do warsztatów... aż oblepione są błotem, co rzecz jasna nie przyspiesza remontów.

W pracach remontowych wysoką wydajnością pracy wyróżniają się monterzy Walerian Kalinowski i Zdzisław Pięta oraz spawacz Władysław Matuszczyk.

Monter Zdzisław Pięta dla uczczenia II Zjazdu partii zobowiązał się m. in. przeskoczyć po mocnika montera Stanisława Nowaka na samodzielnego montera oraz zaopatrzyć wszystkie wyremontowane przez siebie ciągniki listami gwarancyjnymi.

Trzeba jednak, aby wszyscy monterzy warsztatowi wydawali na remontowane ciągniki i maszyny listy gwarancyjne, a nie tylko część z nich. Wówczas nie będzie skarg na złą jakość remontu, a w czasie siew wód wiosennych nie będzie nie spodziewanych awarii i przesto-

(d)

Ze świata

SINGAPUR
W celu walki przeciwko ruchowi partyzanckiemu na Malajach władze brytyjskie wprowadziły „godzinę policyjną” w południowej części królestwa Perak. Ludności miast i wsi nie wolno opuszczać domów między godziną 10 wieczór a 5 rano.

PEKIN
Jak podaje agencja Nowych Chin z powołaniem się na dowództwo Wietnamskiej Armii Ludowej, francuskie wojska ekspedycyjne w Indochinach straciły w południowym Wietnamie w styczniu br. około 2 tys. żołnierzy i oficerów. Wietnamska Armia Ludowa zlikwidowała w tym okresie 54 posterunki nieprzyjacielskie oraz zniszczyła wiele sprzętu wojskowego.

RZYM
W środę wieczorem b. minister spraw wewnętrznych rządu de Gasperi — Mario Scelba utworzył gabinet koalicyjny składający się z chrześcijańskich demokratów, pravicowych socjalistów i liberałów.

Scelba został przyjęty przez prezydenta republiki włoskiej Einaudiego, któremu przedstawił listę nowego rządu.

Uchwała Prezydium Rządu Z 19 dnia obrad Konferencji Berlińskiej

(Dokończenie z 1 str.)

Poważne uchybienia istnieją w zakresie skupu mleka, — polegają one na braku dostatecznej dbałości o mleko przy transporcie i przechowywaniu, co powoduje kwaśnienie mleka i obniżenie jego jakości. Niedostateczne jest także wyposażenie techniczne punktów skupu mleka.

Ze względu na to, iż dla przetworów mleczarskich zasadnicze znaczenie posiada jakość mleka dostarczonego do zlewni i zakładów mleczarskich, uchwała przewiduje poprawienie higieny produkcji mleka w państwowych gospodarstwach rolnych i spółdzielniach produkcyjnych, stopniowe poprawienie stanu sanitarno-technicznego obór, dwukrotne w ciągu dnia dostawy mleka bezpośrednio po udoju, kontrolę jakości mleka wysyłanego do zlewni oraz zabezpieczenie czystości w ustalaniu zawartości tłuszczu w mleku, dostarczonym zarówno przez PGR i spółdzielnie produkcyjne, jak i przez indywidualnych dostawców.

Uchwała przewiduje usprawnienie transportu, zabezpiecza dostateczną liczbę koni do mleka dla potrzeb przemysłu i dostawców, a także wprowadza przewóz mleka cysternami samochodowymi.

Niezadawalające, a często prymitywne warunki przyjmowania i przechowywania mleka w zlewniach ulegną zasadniczo poprawie dzięki postanowieniom uchwały, która przewiduje w latach 1954 — 1955 remont 21 tys. zlewni mleka, przeniesienie 3.200 zlewni do nowych pomieszczeń oraz budowę w tym okresie 400 całkowicie wyposażonych, nowoczesnych zlewni.

W latach 1954 — 1955 20 tysięcy zlewni zostanie wyposażonych w potrzebny sprzęt i urządzenia, a w szczególności w mierniki i cedzidła do mleka, baseny do chłodzenia mleka, urządzenia do oznaczania zawartości tłuszczu, kwasowości i czystości mleka oraz inny sprzęt pomocniczy. Należyte wyposażenie zlewni pozwoli na odpowiednią pielęgnację i kontrolę jakości mleka w zlewni oraz stworzy warunki do szybkiej i sprawnej obsługi dostawców mleka.

Ażby zabezpieczyć kontrolę rzetelnego przeprowadzania wypłat dostawcom za mleko i prawidłowe oznaczenie zawartości w nim tłuszczu, uchwała przewiduje powołanie odpowiedniego organu inspekcyjnego, współdziałającego z radami na rodowym i komitetami dostawców mleka. Zadaniem tego organu będzie rozstrzygnięcie fachowej i wnikliwej opieki nad poprawną obsługą dostawcy mleka przez aparat skupu przemysłu mleczarskiego. Uchwała zwraca przy tym uwagę na konieczność zaktywizowania komitetów dostawców, na których epokowa doniosła rola przeprowadzania kontroli społecznej skupu mleka i wypłat należności.

W ciągu najbliższych 2 lat nastąpi poważny rozwój i ulepszenie bazy technicznej przemysłu mleczarskiego. W okresie tym oddanych zostanie do użytku lub rozpoczęnie się budowa 75 nowoczesnych zakładów mleczarskich, 12 miejskich zakładów mleczarskich — m. in. w miastach: Kalisz, Rzeszów, Biały-Brzeg, Chorzów, Kielce, Skier-

nowice, Warszawa-Grochów, Łódź, Piotrków, Sosnowiec, 17 terenowych zakładów mleczarskich — m. in. w woj. lubelskim, kieleckim, rzeszowskim, 43 pomocniczych zakładów mleczarskich oraz 3 fabryki specjalnych — mleka skondensowanego i laktozy.

Zakłady mleczne powstają więc w dużych ośrodkach miejskich, które takich zakładów nie posiadają, lub też w takich, które posiadają zakłady o małej zdolności produkcyjnej.

Zakłady terenowe uruchomione zostaną w rejonach o dużych możliwościach surowcowych, a nie posiadających dotychczas zakładów lub też posiadających zakłady małe i prymitywnie wyposażone.

Przeprowadzona zostanie ponadto rozbudowa, modernizacja i mechanizacja poważnej liczby istniejących zakładów mleczarskich, szczególnie na terenach niedoinwestowanych we wschodniej i południowej części kraju.

W celu zapewnienia wykonania inwestycji przemysłu mleczarskiego, przemysł maszynowy rozpocznie produkcję potrzebnych maszyn i urządzeń mleczarskich.

W wyniku realizacji uchwały ludność otrzyma więcej produktów mleczarskich znacznie lepszej jakości. Wzrośnie ilość mleka konsumpcyjnego przeznaczona na rynek. Dostawy mleka butelkowego wzrosną w 1954 r. do co najmniej 60 mln. l., a w 1955 r. — do 70 mln. l.

Produkcja masła najwyższych gatunków ze śmietany pasteryzowanej wzrośnie w 1954 r. do ok. 70 proc. ogólnej ilości produkowanego masła, produkcja śmietany zwiększy się w r. 1955 o 48 proc., przy czym wielokrotnie wzrośnie już w r. 1954 produkcja śmietany homogenizowanej, najwyższej jakości, o wybitnych walorach smakowych.

Nastąpi wzrost produkcji serów z mleka pasteryzowanego i czystych kultur serowarskich, kilkakrotnie zwiększy się produkcja serów żłacheńskich. Jakość serów i serów twarogowych polepszy się już w br., przez zastosowanie pasteryzacji surowca. Twarogi i serki twarogowe będą produkowane w postaci formowanej, w dogodnych dla konsumenta opakowaniach i w różnych smakach.

Produkcja lodów ulegnie znacznemu zwiększeniu. Wielokrotnie wzrośnie produkcja lodów wysokiej jakości — w różnych smakach oraz lodów i tortów lodowych w opakowaniu trwałym.

Zwiększenie produkcji oraz wyższa jakość napojów mlecznych, a szczególnie kefiru i jogurtu, uzyska się przez wprowadzenie nowej technologii produkcji.

W celu podniesienia kwalifikacji pracowników przemysłu mleczarskiego, przeprowadzi się szkolenie kadr technicznych, w budowane będzie nowe technikum mleczarskie, a program nauczania w istniejących szkołach mleczarskich zostanie znacznie rozszerzony.

Podjęta przez Prezydium Rządu uchwała przyczyni się do znacznego zwiększenia produkcji, polepszenia jakości i rozszerzenia asortymentu artykułów mleczarskich. Uchwała ta przyczyni się również do mobilizacji sił roboczych i poprawy jakości mleka na zapotrzebienie ludności pracującej.

(Dokończenie z 1 str.)

Z kolei zabrał głos minister W. M. Mołotow. Radziecki minister Spraw Zagranicznych zwrócił uwagę na okoliczność, że minister Figl poruszył tylko jeden punkt propozycji radzieckiej, a mianowicie ten, który wyraża stanowisko delegacji ZSRR w sprawie wycofania wojsk okupacyjnych z Austrii. Szef delegacji austriackiej nie przedstawił jednak poglądu rządu austriackiego na całkowitą propozycję radziecką. Minister Mołotow wyraził przekonanie, że zarówno delegacja austriacka, jak i ministrowie trzech mocarstw zachodnich wypowiedzą się szczegółowo na ten temat.

Następnie wygłosił przemówienie sekretarz stanu USA Dulles. Wyraził on opinię, że propozycja radziecka „zmieniająca całkowicie sytuację”. Przyjęcie tych propozycji połączonych za sobą — mówił Dulles — konieczność ponownego przedregulowania całego projektu traktatu od wstępu aż do ostatniego artykułu.

Szczególnie ostro krytykował sekretarz stanu USA wniosek delegacji radzieckiej, przewidujący zakaz udziału Austrii w koalicjach i sojuszach militarnych skierowanych przeciwko jakemukolwiek państwu, które swymi siłami zbrojnymi uczestniczyło w wojnie z Niemcami hitlerowskimi lub w wyzwoleniu Austrii. Niemniej gwałtownie wystąpił Dulles przeciwko stanowisku delegacji radzieckiej w sprawie obecnych baz wojskowych na terenie Austrii. Przytoczył propozycję radziecką — powiedział Dulles — oznaczaloby przymusową neutralizację Austrii i „nieumożliwiłoby utworzenie suwerennego i niezależnego państwa”.

W zakończeniu swego oświadczenia Dulles wypowiedział się przeciwko uwzględnieniu w czasie dyskusji problemu Trjestu i zaproponował, by ministrowie przeszli do uzgodnienia pięciu spornych jeszcze punktów pierwotnego projektu traktatu państwowego z Austrią.

Francuski minister Spraw Zagranicznych Bidault oznajmił, że bardzo starannie zbadał propozycję radziecką w sprawie traktatu państwowego z Austrią. Doszedł on do wniosku, że delegacja radziecka kieruje się rzekomo „niechęcią do przywrócenia Austrii suwerenności i niezależności”. Mówca zaznaczył, że nie uważa za konieczne przeprowadzenia szczegółowej analizy propozycji radzieckich, gdyż — jego zdaniem — ministrowie powinni się ograniczyć do rozpatrzenia pięciu spornych artykułów projektu traktatu.

Brytyjski minister Spraw Zagranicznych Eden oświadczył, że propozycje radzieckie rzekomo odradzają na czas nie określony termin zawarcia traktatu. Dodał on, że wniosek radziecki w sprawie wojsk czterech mocarstw w Austrii oznacza w istocie rzeczy „okupację” Austrii.

Następnie poprosił znowu o głos austriacki minister Spraw Zagranicznych Figl. Zakomunikował on, że w imieniu rządu austriackiego składam oficjalne oświadczenie, iż Austria nie przystąpi do żadnych koalicji wojskowych.

Rząd austriacki — powiedział on — przyjmuje z zadowoleniem wniosek radziecki dotyczący złagodzenia zobowiązań ekonomicznych Austrii. Z kolei minister W. M. Mołotow wygłosił przemówienie, w którym podkreślił, że pragnie sprecyzować istotny sens propozycji radzieckich. Muszę to uczynić — stwierdził mówca — ponieważ moji koledzy robili wszystko, co leży w ich mocy, by zaćmić sedno sprawy.

Na czym polega sens propozycji rządu radzieckiego?

Na tym, że rząd radziecki proponuje, by w ciągu krótkiego czasu doprowadzić do zawarcia traktatu państwowego z Austrią. Skoro termin trzymiesięczny, proponowany przez delegację radziecką, jest zbyt długi, to można porozumieć się w sprawie skrócenia tego terminu do dwóch miesięcy lub do jednego miesiąca. Nie należy jednak zwlekać z omawianiem tego problemu.

Minister Mołotow zaproponował, by konferencja ministrów spraw zagranicznych powzięła następujące decyzje:

1. Ministrowie już w dniu dzisiejszym postanawiają zakończyć okupację Austrii. Wszystkie organa kontrolne czterech mocarstw zostaną zlikwidowane; cztery mocarstwa nie będą pełniły na terenie Austrii żadnych funkcji okupacyjnych. — Minister Mołotow dodał: nie można uciekać od tego problemu. Należy odpowiedzieć jednoznacznie: tak albo nie!

2. Ministrowie postanawiają już w dniu dzisiejszym, że Austria otrzyma wszystkie dawne aktywa niemieckie, których przekazanie na rzecz Austrii przewiduje projekt traktatu państwowego. — Dlaczego — zapytuje minister Mołotow — mamy zwlekać z tą sprawą? Proponowana przez delegację radziecką decyzja odpowiada przecież interesom narodu austriackiego.

3. Niektórzy jednostki wojskowe pozostaną czasowo na terenie Austrii. — Powiada się nam, — oświadczył minister Mołotow — że ta ostatnia propozycja jest nie tylko sama w sobie nie do przyjęcia, lecz ponadto sprawia, że całość propozycji radzieckich staje się nie do przyjęcia. Odrzuca się także propozycje wycofania wszystkich wojsk okupacyjnych z Wiednia. Wniosek radziecki w tej sprawie uważa się za zły wniosek. Dla kogoż jest to zły wniosek? Nie dla narodu austriackiego. Proponujemy wycofanie wojsk okupacyjnych z Wiednia równocześnie z podpisaniem traktatu państwowego z Austrią. Traktat ten przewiduje, że Austria zorganizuje swoją własną armię. Austriackie oddziały wojskowe będą więc w Wiedniu.

Jeśli zaś chodzi o propozycję radziecką w sprawie czasowego stacjonowania wojsk czterech mocarstw w Austrii, to powiada się, że byłaby to okupacja Austrii. Jednakże delegacja radziecka proponuje opracowanie decyzji w tej sprawie w taki sposób, aby nie pozostały żadne funkcje kontrolne, żadna ingerencja w sprawy wewnętrzne Austrii.

Kto twierdzi, że wniosek radziecki oznacza okupację Austrii, ten musi odpowiedzieć na następujące pytanie:

Stany Zjednoczone posiadają 8 baz na terenie Francji. Czy jest to okupacja Francji? Stany Zjednoczone posiadają również bazy we Włoszech, w Grecji, w Norwegii i Islandii. Czy jest to okupacja tych krajów?

Nie, nie jest to okupacja, lecz ograniczenie suwerenności tych krajów. Zaznaczyć należy, że jest to zjawisko nie-normalne, iż na obszarze krajów europejskich i w ich sąsiedztwie znajdują się w przybliżeniu 100 baz amerykańskich.

Wracając do kwestii austriackiej delegacja radziecka uważa, że porozumienie czterech mocarstw w sprawie utrzymania pewnych jednostek wojskowych na obszarze Austrii nie byłoby okupacją Austrii, lecz pewnym ograniczeniem suwerenności Austrii, które jest podyktowane szczególnymi okolicznościami.

Powiadają nam, — oświadczył dalej minister Mołotow — że delegacja radziecka wnosi dodatkowe poprawki do uzgodnionych już punktów projektu traktatu. Cóż takiego sądzi, że konieczne są zmiany? Delegacja radziecka odpowiada na to, że w ciągu ostatnich lat zaszło coś nowego, nad czym nie możemy przejść do porządku dziennego. Oto zbudowano

prawie 100 baz na terenie krajów europejskich oraz w ich sąsiedztwie. Nie możemy nie interesować się tą sprawą, ponieważ chodzi tu o bezpieczeństwo naszego kraju i o bezpieczeństwo innych milijonów pokoi krajów Europy.

Powstała sytuacja, w której tworzy się tzw. „europejską wspólnotę obronną” oznaczającą wskierzenie militarnemu w Niemczech zachodnich. Jest to znamienity fakt zasługujący na uwagę.

Gdyby Stany Zjednoczone, Francja i Anglia zrezygnowały z utworzenia „europejskiej wspólnoty obronnej”, gdyby zaniechały planu wskierzenia militarnemu w Niemczech zachodnich wówczas sytuacja byłaby łatwiejsza. Chwilowo jednak nie wiemy, czy porzucą one plan wskierzenia militarnemu w Niemczech.

Powiada się nam, — oświadczył minister Mołotow — że sprawa „anschlusu” nie odgrywa żadnej poważniejszej roli. Z tym poglądem nie możemy się zgodzić. Znamy są nam oświadczenia wielu polityków w Niemczech zachodnich i nie tylko w Niemczech zachodnich, lecz również w Austrii: oświadczenia te dowodzą, że plany anschlusu Austrii do Niemiec zachodnich bynajmniej nie zostały zaniechane.

W tym miejscu minister Mołotow powołał się na niedawną wypowiedź bońskiego ministra Falsera.

Z powyższych przyczyn — stwierdził minister Spraw Zagranicznych ZSRR — rząd radziecki proponuje dodanie do traktatu państwowego z Austrią artykułu zobowiązującego Austrię do niestacjonowania w żadnych koalicjach ani sojuszach militarnych skierowanych przeciwko jakemukolwiek państwu, które brało udział w wojnie przeciwko Niemcom hitlerowskim i wyzwoleniu Austrii.

W zakończeniu minister Mołotow oświadczył, że propozycje rządu radzieckiego stanowią praktyczny krok do szybkiego rozwiązania problemu Austrii. Problem ten nie został wprowadzony rozwiązany w 100 procentach, ale przynajmniej w 80 procentach, a w każdym razie więcej niż w 50 procentach.

W tej sytuacji delegacja radziecka zaproponowała przejście do konkretnego rozpatrzenia przedłożonego przez nią projektu w sprawie austriackiej.

Minister Dulles oświadczył, że nie ma nic do dodania i ponownie zaproponował przystąpienie do rozpatrzenia pięciu uzgodnionych jeszcze ar-

tykułów projektu traktatu państwowego z Austrią. Również min. Eden i min. Bidault zaproponowali omówienie szczególnych nie uzgodnionych jeszcze artykułów.

Minister Mołotow zwrócił uwagę na to, że nie ustalono jeszcze trybu omawiania tej sprawy, i zaproponował, aby ministrowie nie tracili czasu na rozpatrywanie zagadnień drugorzędnych, lecz omówili główne problemy i powzięli odpowiednie decyzje.

Mówca ponownie zaproponował rozpatrzenie propozycji delegacji radzieckiej dodając przy tym, iż pożądane byłoby usłyszeć opinie obecnej na konferencji delegacji austriackiej.

W tym miejscu min. Eden oświadczył, że o ile mu wiadomo, minister spraw zagranicznych Austrii nie chce zabrać głosu.

Następnie minister Mołotow powiedział:

— Delegacja radziecka zgłosiła propozycję w sprawie powzięcia postanowienia zabrania Austrii przystępowania do koalicji lub do sojuszków militarnych.

Pragniemy usłyszeć od delegacji mocarstw zachodnich, czy propozycję tę przyjmują, czy też nie.

Ministrowie Eden i Bidault nie odpowiedzieli wyraźnie na pytanie ministra Mołotowa i nie wypowiedzieli swej opinii w sprawie jego propozycji, lecz oświadczyli, że gotowi są zgodzić się na radziecką redakcję nie uzgodnionych dotychczas artykułów projektu traktatu państwowego z Austrią.

Minister Dulles stwierdził, że gotów jest przyjąć radziecką redakcję artykułu 16 tego traktatu (artykuł 16 dotyczy osób przesiedlonych).

W zakończeniu posiedzenia ministrowie postanowili kontynuować dyskusję nad zagadnieniem austriackim na dwudziestym posiedzeniu, które odbędzie się w niedzielę 14 lutego br.

Nowomianowany poseł Szwajcarii przybył do Warszawy

WARSZAWA. W dniu 11 bm. przybył do Warszawy nowomianowany poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny Szwajcarii w Polsce p. dr Werner Fuchs, wzięty na dworcu przez przedstawiciela Protokółu Dyplomatycznego MSZ oraz członków Poselstwa Szwajcarii w Polsce z charge d'affaires A. P. Richardem Antonem na czele.

Manewry Adenauera

BERLIN. Agencja ADN donosi:

Niezwłocznie po ogłoszeniu radzieckiego wniosku w sprawie bezpieczeństwa zbiorowego w Europie, Adenauer przesłał wieczorem 10 bm. „delegacji” zachodnio-niemieckiej w Berlinie z Blankenhornem na czele specjalną instrukcję. Adenauer poleca Blankenhornowi by kategorycznie odrzucił „ogólnoeuropejski układ o bezpieczeństwie zbiorowym w Europie” i zwrócił uwagę, że „Niemcy mogą zaakceptować jedynie układ o „europejskiej wspólnoty obronnej”.

Instrukcja zaleca wstrzymanie się od wypowiedzi na temat wniosku radzieckiego w sprawie zapewnienia bezpieczeństwa do chwili przeprowadzenia „wyczerpującej rozmowy między kierownikiem delegacji Blankenhornem a sekretarzem stanu Dullesem”. Wyniki tej rozmowy należy „niezwłocznie zakomunikować” Adenauerowi aby natychmiast zająć „wspólne stanowisko”.

W prasie należy lansować wiadomości — głosi instrukcja — że ludność strefy radzieckiej „nie zgadza się” z wnioskiem radzieckim w sprawie zapewnienia bezpieczeństwa.

Należy niezwłocznie przekazać delegacjom zagranicznym i przedstawicielom prasy szcze gółowo opracowane materiały w tej sprawie.

Jak wynika z informacji pochodzących z zachodnio-berlińskiego ośrodka prasowego, nie wszyscy członkowie delegacji Blankenhorna podzielają punkt widzenia sprzeciwianego w instrukcji Adenauera. Niektórzy członkowie delegacji zbliżeni do bońskiego ministra spraw zagranicznych wyrażali w nieoficjalnych rozmowach opinię, że należy gruntownie przestudiować radziecki plan zapewnienia bezpieczeństwa.

Zdaniem tych ekspertów wniosek min. Mołotowa otwiera gwarancję bezpieczeństwa również dla Niemiec.

Cip, cip...

„Ludus Matyi”

Koszalińskie sprawy

Zlikwidować zaniedbania

Zima tego roku jest ostra. Toteż sprawa ogrzewania budynków mieszkalnych, biurowych, pomieszczeń sklepowych, sal konferencyjnych, kinowych — jest sprawą pierwszorzędnej wagi. O to, aby w naszym mieszkaniu było ciepło — sami się troszczymy. Za to, czy temperatura w lokalach biurowych, sklepach, poczekalniach kolejowych itp. jest „do wytrzymania” — odpowiadają administracje odpowiednich przedsiębiorstw. Odpowiadają — ale zdarza się, że temperatura w tych lokalach jest niejednokrotnie nie do wytrzymania.

Salę kinową — np. w kinie „Grażyna” w Miastku, sklepy (przejdzie po koszalińskich sklepach — to się przekonaacie), poczekalnie dworcowe — (znów nie musicie daleko szukać — weźcie chlebki dworzec w Koszalinie albo Bory Tuchomi) nie są często w ogóle opalane.

A i tam, gdzie się pali, — z powodu uszkodzeń instalacji jak w NBP Białogard (winę ponosi Prez. MRN, które nie naprawia od 1 lat kaloryferów), albo wskutek braku trefki kierownictwa w zainstalowaniu odpowiednich urządzeń ogrzewniczych jak w koszalińskim barze mlecznym nr 7, czy w barze mlecznym w Drawsku — jest często zimno.

Zima tego roku jest ostra. Ale nadejścia jej można się było spodziewać jeszcze w sierpniu. I jeszcze w sierpniu należało się zastanowić o opał, o sprawdzenie i naprawę instalacji centralnego ogrzewania, pieców itp.

Takie wnioski należy wyłożyć z podanych faktów na rok przyszły.

Ala zaniedbania trzeba zlikwidować natychmiast. I w NBP w Białogardzie, i w poczekalniach kolejowych, i w sklepach musi być ciepło. W pomieszczeniach tych pracują i przeżywają ludzie. Za warunki ich pracy odpowiadają administracje zakładów pracy i przedsiębiorstw.

(Na podstawie koresp. J. Zareńskiego, J. Jakubik, J. Świerczewskiego, W. Perekudy i I. Napieracki).

Odbudowa śródmieścia w Koszalinie

Odbudowa Koszalin, miasta, które uległo dużym zniszczeniom podczas wojny, postępuje stale naprzód. W roku bieżącym przystąpiono do odbudowy śródmieścia.

Na zdjęciu: zakładanie ław fundamentowych i zbrojenia na bloku 18. Od lewej: Mieczysław Guzowski, majster, oraz pomocnicy: Czesław Ostrowski, Stanisław Pieprzka i Aleksander Wojcik.

Nasz felieton

Adresat: OZK Koszalin

Towarzyszu dyrektorze! Chciałbym Wam przypomnieć na wstępie, że w Koszalinie do niedawna istniało i było do powstania stałego teatru jedyną rozrywką mieszkańców naszego miasta również JEDYNE kino „Nowa Huta”. Tę nazwę pierwszego socjalistycznego miasta w Polsce Ludowej nadałcie placówce — bez wątpienia po głębszym namyśle — „Nowa Huta”! Symbol wspaniałego socjalistycznego zamożności, symbol pokojowego budownictwa, symbol przyjaźni z Wielkim Narodem Radzieckim.

Nazwa „Nowa Huta”, którą otrzymaliśmy jako zobowiązania moralnie kierownictwa OZK i bezpośrednio kierownictwo do transmisji przez ekran własną „nowohuckiego” tempo.

Jednak koszalinianie zawiedli się w swoich nadziejach. Kino „Nowa Huta”, jedyne kino w naszym mieście, zostało na okres trzech miesięcy zamknięte. Powód: REMONT!

Wielu nieulnych koszalinian zastanawia się, czy remont kina nie przedłuży się tak, jak

to było z WDK? Czy przypadkiem nie znajdziecie „obiektywnych” przyczyn, z którymi ewentualnie będą musieli się pogodzić koszalinianie, jeżeli remont potrwa dłużej niż trzy miesiące? Kto zaplanował remont kina „Nowa Huta” właśnie na okres zimy, kiedy społeczeństwo najchętniej korzysta z tego rodzaju rozrywek? A jeśli już konieczny był remont, to dlaczego nie pomyśleliście towarzyszu dyrektorze wraz z „całym sztabem” odpowiedzialnych pracowników OZK o zastępczym kinie na ten okres? Słowem „rosrywkowy pech” prześladował Koszalin. Było kino — nie było teatru. Jest teatr — nie ma kina.

Zart — zartem, ale zastanawia nas w końcu, dlaczego przewidziano aż 90 dni na remont jednej jedynej sali, pod czas, gdy w Nowej Hucie, od której koszalińskie kino przyjęło nazwę, wyrosło przez ten okres kilkadziesiąt bloków mieszkalnych wraz z nowym kinem zbudowanym od fundamentów.

WASZ ROG.

Nowe spółdzielnie pracy w Słupsku

Realizując wskazania IX Plenum w zakresie lepszego zaspokojenia potrzeb ludzi pracy. Prez. MRN w Słupsku przystąpiło ostatnio do dalszego rozszerzenia placówek drobnej wytwórczości i zwiększenia produkcji nowych asortymentów. Prócz Cygańskiej Spółdzielni Kociarzy „Rom” w ostatnim czasie powstały dwie nowe spółdzielnie pracy mechanicznej precyzyjnej „Precyzyja” i „Metalowiec”.

Pierwsza z nich, powstała 21 grudnia ub. roku, zajmuje się usługami związanymi z naprawą chłodzi, lodówek, maszyn biurowych, aparatów fotograficznych, włączonych piór, a ponadto naprawa wózków dziecięcych, maszyn do szycia i rowerów. Spółdzielnia „Precyzyja” wykonuje również wszelkie usługi ślusarsko-hydrauliczne.

Spółdzielnia Pracy „Metalowiec” nastawiona jest głównie na zaspokojenie potrzeb w zakresie podstawowej produkcji stalowej przyczepy i wozów konnych. Obecnie „Metalowiec” ma swoje placówki usługowe rozmieszczone w dziewięciu punktach. W najbliższym czasie otworzy ponadto kilkanaście punktów usługowych na terenie wsi słupeckiej.

Jeszcze w I kwartale br. „Metalowiec” uruchomi pro-

dukcję nowych asortymentów, jak np. młotków, siekier, szufelek do węgla, pogrzebaczy, oraz łameł, rusztów, drucianych koszy do ziemniaków itp. Do zakresu działalności „Metalowca” należą też wszelkie usługi ślusarskie, począwszy od robót precyzyjnych, a skończywszy na naprawie maszyn, silników spalinowych, a nawet kutrowych.

Myśliwych naszego województwa zainteresuje na pewno organizująca się (również w Słupsku) spółdzielnia naprawy broni myśliwskiej. Będzie się ona zajmować, prócz naprawy broni, wypychaniem zwierząt i ptaków, a także szlifowaniem i polerowaniem noży i brzytelni.

W planach dalszego rozwoju drobnej wytwórczości figuruje również uruchomienie w bież. roku przez Prez. MRN w Słupsku warsztatów produkują-

cych artykuły gospodarstwa domowego.

Dla amatorów sportów wodnych miłą niespodzianką przygotowuje Spół. Pracy „Dąb Pomorski” w Słupsku, która w bieżącym roku wyprodukuje około tysiąc kajaków.

UWAGA mieszkańcy Koszalin

ROSYJSKI TEATR DRAMATYCZNY goszczący przejazdem w Koszalinie wystawi komedię w trzech aktach Leonida Łencza pt.: „WIELKIE KŁOPOTY” w reżyserii zasłużonego działacza sztuki RSFRW W. M. Orłowa dziś w sal. Doma Kultury przy ul. Moraskiej 9 o godz. 19 ej.

Przedprzedaż biletów w Wojewódzkim Klubie TPPR.

TEATR

BAŁTYCKI TEATR DRAMATYCZNY — Komedia Al. Fredry „Słuby pańskie” — w Koszalinie sala teatralna WDK, godz. 19.

KINO

- KOSZALIN — „Nowa Huta” — nieczynne.
„Młoda Gwardia” — Robosowo — nieczynne.
SŁUPSK — „Polonia” — „Złodzieje rowerów”.
Seansy godz. 18, 19 i 20.
SŁAWNO — „Sława” — „Guramixwill”.
Seansy godz. 19.
DARŁOWO — „Bałka” — „Fant Dery”.
Seansy godz. 19.
BIAŁOGARD — „Bałtyk” — „Fied tureckim jarzmem” — godz. 17 i 19.
BYTÓW — „Albatros” — nieczynne.
CZUCHÓW — „Uciecha” — nieczynne.
MIASTKO — „Grażyna” — nieczynne.
KOŁOBZEG — „Wybrzeże” — „Snieżka” — godz. 18 i 20.
SZCZECINEK — „Przyjaźń” — „Ostatnia bitwa” — godz. 17 i 19.
ZŁOTÓW — „Radio” — nieczynne.
WAPCZ — „Tęcza” — „Pielniarz stępów” — godz. 17 i 19.

RADIO

PROGRAM I
18 lutego 1954 (poniedziałek)
Władomości 5.05, 5.00, 7.00, 7.35, 12.45, 16.00, 20.00, 23.00.
8.10 Aud. dla wsi. 8.20 Konc. rozrywk. 6.10 Jerome Kern: Władzanka melodii z komedii muzycznej „Statek komedianów”. 6.20 Wład. sport. 6.30 Gimn. 7.20 Muz. 7.30 Kalend. 8.00 Konc. 9.00 Dla klas V słuch. „Marmurowy lutznik”. 9.30 Konc. solistów. 11.45 Dla klas I — II słuch. „O rudym lisie i szarym zajęczku”. 11.25 Muzyka i aktualność. 12.15 Muz. 12.25 „Na swojską nubię”. 12.45 Aud. dla wsi. 13.00 Muz. radz. 13.40 Liszt: Rapsodia hiszpańska. 15.30 Dla dzieci słuch. pt. „Błękitny gwiazd” z cyklu „Polskie zdobycze naukowe”. 16.10 Robert Schumann: Uwertura do dramatu „Faust” Goethego. 16.30 Muz. rozrywk. 16.45 Pogad z cyklu: „Agrobiologia” pt. „Gniazdowne sadzenie i krzyżowa uprawa ziemniaków”. 17.00 Radłowy warsz. jez. rosyjskiego dla zaawansowanych. 17.20 Konc. rozrywk. 18.00 Tygodniowy przegląd wydarzeń. 18.15 „Dla każdego coś miłego”. 18.15 „Na młodzieżowej antenie”. 19.45 Aud. dla wsi. 20.25 Wład. sport. 20.45 „Wiktor Gomułcki — plewca starej Warszawy”. 21.00 „Od Tatru do Bałtyku”. 21.20. Robert Schumann — konc. fortepianowy. 21.50 Muz. taneczna. 22.25 Z cyklu: „Słuchamy muzyki kameralnej”.

„Tytan bieżni”

Opowiadanie na tle pamiętnika Emila Zatopka opracował — W. Zachar

ZDANY NA WŁASNE SIŁY

W ówmy okresie 100 m Zatopka biegł w 12 sek., 200 m — w 24,5 sek., 800 m — w 2.08. W październiku spróbował swych sił na 5 km i przemierzył ten dystans w 16,25 min. Kuczera skrupulatnie odnotował ten wynik w swym grubym, czerwonym notesie i pomrukami dawał wątpliwe oznaki zadowolenia. Czy już wtedy przewidywał rekordy swego wychowanka?

Tylko w październiku i listopadzie Zatopka odpoczywał. Od grudnia wznówił treningi. Na razie ćwiczył gimnastykę. W lutym 2 razy w tygodniu przebiegał po 6-8 kilometrów drogami polnymi wokół Złina. W końcu marca przenosił się na bieżnię.

Kuczera poświęcił swe główne zainteresowanie Innemu chłopcu, w którym sportowiec widział wielki talent. Zatopka był już jednak dość sprytny i doświadczony, aby sobie poradzić bez pomocy trenera.

W ówmy czasie Zatopka sporządził sobie taką receptę treningową: najpierw trzy okrążenia dla rozgrzewki, potem 10 minut gimnastyki, następnie cztery do pięciu 100 metrów w sprinterskim tempie. Każdy taki szpurt dzieliła krótka 3-5-minutowa przerwa. Wkrótce Emil wzbogacił tę dawkę sprintami na dystansie 200 m. Była to dość wyczerpująca praca, ale szybko do niej przywykł i po kilku tygodniach mógł już trenować codziennie, nie odczuwając zmęczenia. Przerwywał treningi dopiero na dzień lub dwa przed zawodami.

Nie zdarzało się to często, bowiem wówczas zawody lekkoatletyczne należały do rzadkości. Intensywna i solidna praca wydała owoce. Na mistrzostwach Emil przebiegł 1.500 m — w 4.07,6. A na klubowych zawodach w Złinie urwał z tego czasu 3,2 sekundy.

Nadszedł rewanż za mistrzostwa sztafetowe. Drużyna Emila jechała do Pragi bez wielkich nadziei na obronę tytułu w biegu 4x1.500 m. Jej główny rywal — NSK dysponował czwórką dobrych średniodystansowców i ich zwycięstwo uważano za sprawę przesądzoną. Emil biegł na trzeciej zmianie i gdy przejął pałeczkę, Novak

z NSK znajdował się już o 100 m w przodzie. Sytuacja była rozpaczalna. Novak rwał co tchu w pierśiach i na pierwszym okrążeniu powiększył jeszcze przewagę nad Zatopką. Prażanie z zapakim dopingowali swą drużynę, pewni jej zwycięstwa. Nie znali jeszcze Zatopka. A on nie rezygnował.

Z regularnością maszyny pedził za rywalem i na drugim okrążeniu różnica między nimi zaczęła topnieć. Po przebiegnięciu 1.000 m, wyczerpany i w najwyższym stopniu zdumiony tym pościgiem Novak — czuł za plecami ciężki, głośny oddech Zatopka.

Na 200 m przed metą, Emil miał swobodnie Novaka i na końcowym odcinku swego 1.500-metrowego dystansu zdobył nad nim 30 m przewagi. Jego drużyna ponownie zdobyła mistrzowski tytuł, ustanawiając nowy rekord, a głównym jego autorem był Emil Zatopka. W tydzień później Zatopka wraz z Salem i Leopoldem reprezentował w Pradze Morawy w meczu z Czechami, którzy do biegu na 1.500 m wystawili doborowe trio: Dolensky, Fuczikovsky i Vasek Cevona. Zaraz po starcie trójka Czechów uciekła i, ofiarne zmieniając prowadzenie, utrzymywała wysokie tempo. Zatopka szybko się zorientował, że nie może liczyć na swych partnerów w tym pojedynku. Rzucił się więc samotnie do walki z Czechami. Na trzecim okrążeniu Vasek Cevona zwinął i natychmiast został wyprzedzony przez Emila. Zatopka oczekiwał kontrataku Cevony i ostrego finiszu dwójki, znajdującej się w przodzie, ale nie takiego nie nastąpiło. Zbliżył się finisz. Nie było na co czekać. Emil ruszył do ostatniego ataku. Publiczność zerwała się z miejsc, zdumiona zachowaniem nieznanego, prowincjonalnego zawodnika, porywającego się na rzecz niepojętą: chce pobić najsilniejszych w kraju biegaczy. Śmiejąc się wyglądał Zatopka, gdy sadył długimi susami, przekrzywając głowę z jakimś okropnym grymasem zmęczenia na twarzy. Zdawało się, że lada chwila padnie na bieżnię wypruty kompletnie z sił. Złudzenie... Grymas Zatopka i jego ciężki, niezdarly bieg nierzmiły zmylił obserwatorów. Emil biegł, jakby mu ktoś skrzydła przypisał do ramion i ani Dolensky, ani Fuczikovsky nie mogli się oprzeć jego atakowi. Przerwał tańcem w czasie 4.01 min., a był to na owe czasy wyborny rezultat.

Był to w ogóle pomysłny rok dla Zatopka. Na 400 m osiągał już 53,7, na 800 m — 1,50 min., 3 km przebiegał w 8,56, a 5 km — w 15,26. To go przekonało, że tylko systematyczny i wytrwały trening stanowi właściwą drogę do poprawienia wyników. Nie przerywał go więc nawet wtedy, gdy skończył się sezon. Zdobywał coraz lepszą kondycję po drogach i polach. W tym czasie dotarła do niego wiadomość, że szwedzki fenomen Gunnar Haeg biega lesnymi ścieżkami, uważając to za najlepszą formę treningu kondycyjnego.

OGŁOSZENIA

ZAWIADOMIENIE
Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Koszalinie podaje do ogólnej wiadomości, że z dniem 1 stycznia 1954 roku MIEJSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO GOSPODARKI KOMUNALNEJ W KOSZALINIE zostało podzielone na trzy samodzielne przedsiębiorstwa pod nazwą:
1. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Nr 1 w Koszalinie ul. Lechickie 9, numer telefonu 768, obejmuje zakłady: Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacji, Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania, łaźnia, hotele i urządzenia komunalne.
2. Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Nr 2 w Koszalinie ulica Bieruta 54, numer telefonu 900 — obejmuje zakłady: Gazownia i Zakład Inksa.
3. Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Koszalinie ulica Wojska Polskiego 14, nr tel. 138. (K-33-0)
CENTRALA PRODUKTÓW NAFTOWYCH — B. W. — KOSZALIN z siedzibą w Słupsku zawiadamia, że z końcem stycznia br. została uruchomiona STACJA BENZYNOWA Nr 623 W ZŁOTOWIE przy ul. Staszycy, róg Szpitalnej. Stacja czynna jest codziennie od godz. 8 do 13 i od 14 do 17, a w niedziele i święta od godz. 9 do 13. Stacja na razie nie wydaje oleju napędowego. K-31-1

Głos Sportowca

TYGODNIOWY DODATEK „GŁOSU KOSZALIŃSKIEGO”

ROK III

Poniedziałek 15 lutego 1954 roku

Nr 7 (60)

Z zimowych lekkoatletycznych mistrzostw

**REKORD
Polski
W
HALI**

W dniach 6 i 7. II. 1954 odbyły się w Poznaniu Zimowe Lekkoatletyczne Mistrzostwa Polski mężczyzn w hali.

Dwudniowe zawody przyniosły 3 nowe rekordy Polski.

Na zdjęciu: Trójsek wygrał Kowol, ustanawiając wynikiem 14,36 m. nowy rekord Polski w hali.

Sportowcy Ziemi Koszalińskiej na cześć II Zjazdu PZPR

I liga bokserska

Rozebrany w Hali Ludowej we Wrocławiu mecz bokserski o mistrzostwo I ligi między CWKS a Kolejarem (Gdańsk), zakończył się po zaciętych i stojących na dobrym poziomie walkach zwycięstwem CWKS 13 : 7. Najlepszym zawodnikiem meczu był Drogosz.

Najciekawszą walkę stoczyli w wadze lekkiej Milewski (Kolejarz) z Niedźwieckim. Zwyciężył Milewski, który był zawodnikiem bardziej wszechstronnym i lepszym technicznie.

Wyniki walk, na pierwszym miejscu zawodnicy CWKS:

W wadze muszej Rukier wygrał przez poddanie się w II rundzie Kolesa, w w. koguciej Pińskt II wygrał przez t. k o w trzecim starciu z Cyrzonem, w w. piórkowej Izidorczyk przegrał zdecydowanie na punkty z Soczewińskim, w w. lekkiej Niedźwiecki przegrał na punkty z Milewskim, w w. lekkopółśredniej Kaczmarek pokonał Sebastiańskiego, w w. półśredniej Drogosz wygrał na punkty z Poleksem II, w w. lekkośredniej Czajęcki zremisował z Bańkowskim, w w. średniej Leles przegrał na punkty z Poleksem I, w w. półciężkiej Dampc pokonał wysoko Szczypińskiego, w w. ciężkiej Gościński wygrał w pierwszej rundzie przez dyskwalifikację Palińskiego.

W Stalinogrodzie w meczu o mistrzostwo I ligi bokserskiej Stal (Łabędy) pokonała niespodziewanie warszawską Gwardię 11 : 9. Drużynę Stali wzmocnił ostatnio zawodnik Górnik — Brychlik, który o bok Wojtechowskiego był najlepszym zawodnikiem spotkania.

Sportowcy Ziemi Koszalińskiej masowo włączają się do Czynu Zjazdowego. Celem ich zobowiązań jest dalsze podniesienie sprawności fizycznej, rozbudowa i budowa nowych obiektów sportowych, masowe zdobywanie norm na odznakę SPO itd.

KOŁO LZS GROMADY MIĘDZYBÓRZ WZYWA DO WSPÓŁZAWODNICTWA

CHCAĆ godnie uczcić zbliżający się II Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, koło LZS gromady Międzybórz pow. Człuchów podjęło szereg cennych zobowiązań:

zorganizować sekcję siatkki męskiej, siatkki żeńskiej, piłki nożnej i tenisa stołowego, urządzić boisko piłki nożnej, przygotować bieżnię oraz prowadzić systematycznie treningi w poszczególnych sekcjach. Jednocześnie wzywano do współzawodnictwa wszystkie LZS-y z powiatu człuchowskiego.

ZOBOWIĄZANIA SZCZECINECKICH GWARDZISTÓW

W DNIU 1 bm. zgromadzenia na zebraniu ogólnym członkowie koła nr. 1 i 2 ZS

II liga bokserska

W rozgrywkach o mistrzostwo II ligi bokserskiej rozegrano tylko 2 spotkania (grupa II), przelotne z 7 bm.: Stal (Poznań) — Ogniw (Kraków) 13:7. Budowlani (Poznań) — Kolejarz (Gdynia) 14:6.

W tabeli prowadzi nadal Gwardia (Wrocław) 12 pkt., 2) Stal (Poznań) 11 pkt., 3) Budowlani (Poznań) 11 pkt. Ogniw (Kraków) po porażce z poznańską Stalą spadło z drugiego miejsca na czwarte — 9 pkt.

„Gwardia” w Szczecinku podjęła zobowiązania na cześć II Zjazdu.

Członkowie tych kół zobowiązali się wzmocnić sportową akcję agitacyjną wśród pracowników w swego zakładu pracy i członków ich rodzin. Postanowiono również do końca 1954 roku zdobyć pełne normy na odznakę SPO i stopnia.

SWIDWIŃCY KOLEJARZE NA CZĘŚĆ II ZJAZDU

ZOBOWIĄZANIA swidwińskich kolejarzy zmierzają do ożywienia i umocnienia ruchu sportowego na terenie Swidwina. Kolejarze zobowiązali się odbudować spozobem gospodarczym szatnię na terenie miejscowego boiska wykonać gablotkę oraz zredagować aktualną gazetkę ściennej koła. Zarząd organizuje i używotni przy kole sekcję turystyczno - krajoznawczą. Aktywnie mobilizując do udziału w nich szerokie rzesze społeczeństwa.

Franz Ponel zobowiązał się systematycznie i sumiennie pracować zająć jedno z czołowych miejsc wśród kolarzy naszego województwa.

Ponanta II remisuje z Antkiewiczem

Gwardia Słupsk — Gwardia Gdańsk 11:9

W dniu wczorajszym w Słupsku odbyło się spotkanie pięściarskie o mistrzostwo I ligi pomiędzy miejscową Gwardią i jej imienniczką z Gdańska.

Po niezwykle zaciętych walkach zwyciężyli słupczanie w stosunku 11:9.

W poszczególnych spotkaniach uzyskano następujące wyniki (gospodarze na pierwszym miejscu):

W wadze muszej — Białokos oddał punkt Justce z powodu nadwagi. W koguciej — Wiśniewski wysoko wypunktował Młyńskiego. W piórkowej — Klepczyński uległ Stefanjukowi przez t.k.o. w II starciu. W wadze lekkiej — Konarzewska zwyciężyła na punkty Peka. W lekkośredniej — po naciękawszej walce wieczoru sędziowie przyznali remis Ponance i w wal-

ce z Antkiewiczem. W półśredniej — Kosicki uległ Zielińskiemu w stosunku 2:1. W lekkośredniej — Cyran pokonał Cwleka. W wadze średniej — Ponanta I wypunktował Siluka. W półciężkiej — Korołowicz zdobył punkty walkowerem z powodu braku przeciwnika. W wadze ciężkiej — Albrecht uległ Michalakowi w stosunku 2:1.

Obszerne sprawozdanie ze spotkania zamieścimy w jednym z następnych numerów „Głosu”.

W tabeli prowadzi: CWKS (Warszawa) 16 pkt. przed 2) Gwardią (Kraków) 10 pkt., 3) Gwardią (Warszawa) 9 punktów, 4) Gwardią (Gdańsk) 8 pkt., 5) Gwardią (Słupsk) 8 pkt., 6) Stal (Łabędy) 6 punktów, 7) Kolejarz (Gdańsk) 3 pkt.

Nowy sukces piłkarzy Węgier w Egipcie

(Kair tel. własny)

Jedynie z wielkim trudem wzmocniony kordon służby porządkowej mógł utrzymać jakiś taki porządek przed bramami stadionu „National” w Kairze, gdzie odbył się piątek młodzieżowy mecz piłkarski Egipt — Węgry.

Wzdłuż całego Nilu na szosach panował nie notowany do tad ruch. Sznurom ciągnęły się mochody w kierunku stadionu.

Nikt nie żałował wysiłku, jaki włożył przy zdobywaniu biletu wejścia, gdyż amatorów na mecz było kilkakrotnie więcej, niż mógł pomieścić stadion.

Mecz zakończył się zwycięstwem reprezentacji węgierskiej 3:0 (1:0).

Niełatwa to była walka, gdyż Egipcjanie dokładnie opracowali plan taktyczny i widocznie w swym sztabie mieli niezwyklego fachowca od taktików sztuki piłkarskiej, skoro najsilniejsza linia zespołu węgierskiego — wypadła najsłabiej. Tak, napad z wielkimi nazwiskami Puskasem, Kocsim i Hiedegkuciem na czele nie mógł rozwinąć w pełni swych mistrzowskich możliwości.

Na czym polegał plan gospodarczy? Na wzmocnieniu linii obronnych, na zablokowaniu własnego przedpola. Istotnie, w tym lesie nóg łatwo było stracić orientację, a o wiele trudniej utworzyć sobie drogę do bramki, a co dopiero mówić o większej przestrzeni do swobodnych operacji. Nawet Puskas, ten błyskawicznie orientujący się napastnik, z pełnym uznaniem kilkakrotnie

Kuzin mistrzem świata w biegu na 30 km

W niedzielę 14 bm. rozegrano w Falun pierwszą konkurencję narciarskich mistrzostw świata — bieg na 30 km i otwarty konkurs skoków. Bieg zakończył się pięknym sukcesem reprezentanta ZSRR Kuzina, który wyszedł zwycięsko z walki z koalicją biegaczy fińskich, zajmując pierwsze miejsce i zdobywając pierwszy tytuł narciarskiego mistrza świata dla ZSRR.

spoglądał na bramkarza egipskiego, gdy ten jak pantera spisywał się na swym posterunku, wyłapując piłki z nieprawdopodobnych sytuacji.

Dopiero w piętnastej minucie Katu, zwany tu człowiekiem z gumy, skapitulował. Zdobywcą bramki był Puskas. Nie myślcie, że strzelił ją z bliskiej odległości... Nie, tak wygodnie Puskas na boisku się nie czuł. Kapitan zespołu węgierskiego kropnął aż z 18 metrów. Strzał był tak silny i celny, że tym razem Katu nawet nie drgnął.

Po zmianie stron napad węgierski przeprowadzał więcej akcji ofensywnych. Teraz strzelano z każdej pozycji, lecz dwukrotnie tylko Katu wyjmował piłkę z siatki.

On bronili dzielnie, ale podziwu godną zaciętość w odbieraniu piłki wykazywali obrońcy egipscy Jakan i El Dally.

Drugą bramkę zdobył Puskas, a w dwie minuty później Hiedegkuc ustalił wynik dnia.

Sędziował Grek Diamantopol. Widzów 25 tys.

Polska — NRD 6:1 w podnoszeniu ciężarów

W niedzielę 14 bm. rozegrane zostało w Miessen młodzieżowe spotkanie w podnoszeniu ciężarów Polska — NRD. Spotkanie zakończyło się zdecydowanym zwycięstwem reprezentacji Polski — 6:1.

W czasie meczu Polacy ustanowili 13 rekordów Polski. Najwyższy poziom z naszych reprezentantów wykazał Białas w wadze półciężkiej. Białas ustanowił 3 rekordy Polski: w rwanu — 115 kg, w podrzucie — 145 kilogramów oraz w trójboju — 365 kg, uzyskując jako pierwszy sztafletła normę na klasę mistrzowską.

Reprezentanci NRD zdobyli jedyny punkt w wadze piórkowej, w której Nischke pokonał Dziedzica.

Przed rokiem polscy ciężarowcy zwyciężyli reprezentację NRD 4:3. Niedzielne zwycięstwo świadczy o dużym postępie naszych ciężarowców.

Czego należy oczekiwać od kampanii wyborczej w kołach

15 lutego rozpoczyna się w całym kraju kampania sprawozdawczo-wyborcza w kołach i wyższych instancjach zrzeszeń sportowych. Niby na pozór zwyczajna sprawa. Regu laminowa. Upłynął dwuletni okres sprawowania kierownictwa przez rady kół, trzeba do końca wyboru nowych rad. A przecież w gruncie rzeczy zebrania sprawozdawczo-wyborcze są ważnym wydarzeniem w życiu koła. I powinny być z całą pieczołowitością wykonywane dla wzbogacenia organizacji sportowej w nowe środki wzrostu poziomu sportu, podniesienia aktywności kół.

Czego należy oczekiwać od kampanii wyborczej w kołach?

Szerokiej popularyzacji w i tycznych IX Plenum KC PZPR oraz uchwały sekretariatu CRZZ z września 1953 r. o upowszechnieniu kultury fizycznej, a zwłaszcza wzmocnienia w kierunku aktywizacji istniejących kół, rozbudowy ich sekcji sportowych, a szczególnie sekcji ogólnego przygotowania fizycznego oraz sekcji turystyczno-krajoznawczych.

Oceny dotychczasowej działalności w oparciu o krytykę mas członkowskich i wypracowania środków zmierzających do realizacji zadań planowych stojących przed kołami w 1954 r.

Dalszego znacznego organ zacyjnego umocnienia kół sportowych, usprawnienia ich pracy poprzez wybór właściwych ludzi do nowych rad, a także wzmocnienia opieki i pomocy rad zakładowych, włącz grubo niedostatecznej.

Jak najpełniej aktywizacji organizacji ZMP w dziedzinie sportu i w zgodzie z zaleceniami XII Plenum ZG ZMP.

Te cztery główne postulaty wystarczą, aby nadać kampanii wyborczej niezwykłą doniosłość w życiu kół sportowych. Jeżeli więc takie ważne wydarzenia stają przed kołami, warto przyrzeć się, jak przygotowują się one do walki zebrań.

W kołach naszego województwa nie dzieje się ostatnio najlepiej. Pełną tego ilustracją jest zupełna bierność wobec przygotowań do walnych zebrań. Nic się po prostu nie robi. Ba, nikt nawet dokładnie nie wie, że coś takiego trzeba zorganizować. Kiedyś i jak zamierza rada koła przedstawić swe plany na rok bieżący, kiedyś i jak pragnie ona rozważyć, w gronie wszystkich członków problem opieki ze strony rady zakładowej, pomocy ZMP-owskiej itd? Czyż mo że być lepsza do tego okazja niż walne zebranie, na którym nie zabraknie przecież przedstawicieli organizacji partyjnej, ZMP-owskiej, dyrekcji, rady zakładowej?

Na cóż więc czekać, towarzysze?

Przygotowujcie szybko zebrania. Omówcie krytycznie swą pracę i dogadajcie się z organizacjami masowymi w waszych zakładach, jak będą z wami współpracowały w kierunku większego rozwoju sportu.

Im prędzej zaciekle realizować wskazania do kampanii sprawozdawczo-wyborczej tym lepsze będą wyniki waszej pracy.

H. B.

Zdobywajcie SPO!